

СЛУЖБА БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ

Головне слідче управління

вул. Володимирська, 33, м. Київ, 01601, факс (044) 279-66-31, тел. (044) 255-84-88
www.ssu.gov.ua e-mail: san@ssu.gov.ua Код ЄДРПОУ 00034074

ПОВІДОМЛЕННЯ про підозру

місто Київ

«~~17~~» листопада 2023 року

Слідчий 4 відділу 1 управління досудового розслідування Головного слідчого управління Служби безпеки України старший лейтенант юстиції Малишева Галина Ігорівна, розглянувши матеріали кримінального провадження № 22023000000000634 від 22.06.2023, встановивши наявність достатніх доказів для повідомлення про підозру у вчиненні кримінальних правопорушень, керуючись ст. ст. 2, 36, 40, 42, 276-278 КПК України,

П О В І Д О М И В:

Гайдуковській Ірині Сергіївні, 29.01.1986 року народження, уродженці м. Приморськ Запорізької області, зареєстрованій за адресою: Запорізька обл., Бердянський р-н, м. Приморськ, вул. Жукова, буд. 110

про те, що вона підозрюється:

- у добровільному зайнятті громадянином України посади, пов'язаної з виконанням організаційно-розпорядчих та адміністративно-господарських функцій у незаконних органах влади, створених на тимчасово окупованій території, у тому числі в окупаційній адміністрації держави-агресора, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 5 ст. 111-1 КК України;

- у запереченні збройної агресії російської федерації проти України, глорифікації осіб, які здійснювали збройну агресію російської федерації проти України, представників збройних формувань російської федерації, з використанням засобів масової інформації, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 3 ст. 436-2 КК України.

Фактичні обставини кримінального правопорушення, у вчиненні яких підозрюється Гайдуковська І.С.

Громадянкою України Гайдуковською І.С., 29.01.1986 року народження, вчинено злочини за наступних обставин.

Так, 24 жовтня 1945 року набув чинності Статут Організації Об'єднаних Націй, підписаний 26 червня 1945 року, яким фактично створено Організацію Об'єднаних Націй (далі – ООН).

До складу ООН входять Україна, російська федерація та ще 49 країн-засновниць, а також інші країни світу.

Відповідно до частини 4 статті 2 Статуту ООН, усі Члени вказаної організації утримуються в своїх міжнародних відносинах від погрози силою або її застосування як проти територіальної недоторканності або політичної незалежності будь-якої держави, так і будь-яким іншим чином, несумісним із Цілями Об'єднаних Націй.

Декларацією Генеральної Асамблеї ООН № 36/103 від 9 грудня 1981 року про недопустимість інтервенції та втручання у внутрішні справи держав та резолюціями – № 2131 (XX) від 21 грудня 1965 року, що містить Декларацію про неприпустимість втручання у внутрішні справи держав та про захист їх незалежності та суверенітету; № 2625 (XXV) від 24 жовтня 1970 року, що містить Декларацію про принципи міжнародного права, що стосуються дружніх відносин і співробітництва між державами відповідно до Статуту ООН; № 2734 (XXV) від 16 грудня 1970 року, що містить Декларацію про зміцнення міжнародної безпеки, та № 3314 (XXIX) від 14 грудня 1974 року, що містить Визначення агресії, – установлено, що жодна з держав не має права здійснювати інтервенцію чи втручання у будь-якій формі або з будь-якої причини у внутрішні та зовнішні справи інших держав. Цими ж міжнародними документами закріплено обов'язок держав: утримуватися від озброєної інтервенції, підривної діяльності, військової окупації, здійснення сприяння, заохочення чи підтримки сепаратистської діяльності; не допускати на власній території навчання, фінансування та вербовки найманців чи засилання таких найманців на територію іншої держави.

Крім того, у статтях 1-5 Резолюції Генеральної Асамблеї ООН від 14 грудня 1974 року № 3314 (XXIX) серед іншого визначено, що ознаками агресії є:

- застосування збройної сили державою проти суверенітету, територіальної недоторканності чи політичної незалежності іншої держави;
- застосування збройної сили державою в порушення Статуту ООН.

Будь-яке з наступних діянь, незалежно від оголошення війни, кваліфікується як акт агресії:

- вторгнення або напад збройних сил держави на територію іншої держави або будь-яка військова окупація, який би тимчасовий характер вона не мала, яка є результатом такого вторгнення або нападу, або будь-яка анексія із застосуванням сили території іншої держави або частини її;
- бомбардування збройними силами держави території іншої держави або застосування будь-якої зброї державою проти території іншої держави;
- блокада портів або берегів держави збройними силами іншої держави;
- напад збройними силами держави на сухопутні, морські або повітряні сили, або морські та повітряні флоти іншої держави;

- застосування збройних сил однієї держави, що знаходяться на території іншої держави за угодою з приймаючою державою, у порушення умов, передбачених в угоді, або будь-яке продовження їх перебування на такій території після припинення дії угоди;

- дія держави, яка дозволяє, щоб її територія, яку вона надала в розпорядження іншої держави, використовувалася цією іншою державою для здійснення акту агресії проти третьої держави;

- засилання державою або від імені держави збройних банд, груп, іррегулярних сил або найманців, які здійснюють акти застосування збройної сили проти іншої держави, які мають настільки серйозний характер, що це є рівносильним наведеним вище актам, або її значна участь у них.

Жодні міркування будь-якого характеру, чи то політичного, економічного, військового чи іншого характеру, не можуть слугувати виправданням агресії.

Крім того, принципи суверенної рівності, поваги прав, притаманних суверенітету, незастосування сили чи погрози силою, непорушності кордонів, територіальної цілісності держав, мирного врегулювання спорів та невтручання у внутрішні справи держав були закріплені також у Заключному акті Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 1 серпня 1975 року, який підписаний СРСР, правонаступником якого є російська федерація.

Статтями 1 та 2 III Конвенції про відкриття воєнних дій від 18 жовтня 1907 року, яка вступила в дію 26 січня 1910 року та 7 березня 1955 року визнана СРСР, правонаступником якого є російська федерація, передбачено, що військові дії між державами не повинні починатися без попереднього та недвозначного попередження у формі або мотивованого оголошення війни, або ультиматуму з умовним оголошенням війни. Про існування стану війни має бути без зволікання оповіщено нейтральним державам, і він матиме для них дійсну силу лише після отримання оповіщення.

У преамбулі Декларації про державний суверенітет України від 16 липня 1990 року (далі – Декларація) вказано, що Верховна Рада Української Радянської Соціалістичної Республіки проголошує державний суверенітет України як верховенство, самостійність, повноту і неподільність влади Республіки в межах її території та незалежність і рівноправність у зовнішніх зносинах.

Відповідно до розділу V Декларації, територія України в існуючих кордонах є недоторканною і не може бути змінена та використана без її згоди.

24 серпня 1991 року Верховною Радою Української Радянської Соціалістичної Республіки схвалено Акт проголошення незалежності України, яким урочисто проголошено незалежність України та створення самостійної української держави – України. Згідно з указаним документом, територія України є неподільною та недоторканною.

Незалежність України визнали держави світу, серед яких і російська федерація.

Згідно з пунктами 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05 грудня 1994 року російська федерація, Сполучене Королівство Великої Британії та Північної Ірландії і Сполучені Штати Америки підтвердили Україні

своє зобов'язання згідно з принципами Заключного акта Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 1 серпня 1975 року поважати незалежність і суверенітет та існуючі кордони України, зобов'язалися утримуватися від загрози силою чи її використання проти територіальної цілісності чи політичної незалежності України, і що ніяка їхня зброя ніколи не буде використовуватися проти України, крім цілей самооборони, або будь-яким іншим чином згідно зі Статутом ООН.

Відповідно до пунктів 3, 8 Меморандуму про підтримку миру та стабільності в Співдружності Незалежних Держав від 10 лютого 1995 року, що укладений між державами СНД, серед яких є Україна та російська федерація, держави підтвердили непорушність існуючих кордонів один одного та зобов'язалися виступати проти будь-яких дій, що підривають їхню непорушність, а також вирішувати усі суперечки, що виникають з питань кордонів і територій, тільки мирними засобами. Держави також зобов'язалися не підтримувати на території інших держав-учасниць сепаратистські рухи, а також сепаратистські режими, якщо такі виникнуть; не встановлювати з ними політичних, економічних та інших зв'язків; не допускати використання ними територій і комунікацій держав-учасниць Співдружності; не надавати їм економічної, фінансової, військової та іншої допомоги.

31 травня 1997 року, відповідно до положень Статуту ООН і зобов'язань згідно із Заключним актом Наради з безпеки і співробітництва в Європі, Україна та російська федерація уклали Договір про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і російською федерацією (ратифікований Законом України від 14 січня 1998 року №13/98-ВР та Федеральним Законом Російської Федерації від 2 березня 1999 року № 42-ФЗ). Відповідно до статей 2 – 3 зазначеного Договору, російська федерація зобов'язалася поважати територіальну цілісність України, підтвердила непорушність існуючих між ними кордонів та зобов'язалася будувати відносини одна з одною на основі принципів взаємної поваги, суверенної рівності, територіальної цілісності, непорушності кордонів, мирного врегулювання спорів, незастосування сили або погрози силою, у тому числі економічні та інші способи тиску, права народів вільно розпоряджатися своєю долею, невтручання у внутрішні справи, додержання прав людини та основних свобод, співробітництва між державами, сумлінного виконання взятих міжнародних зобов'язань, а також інших загальновизнаних норм міжнародного права.

Відповідно до опису і карти державного кордону, які є додатками до Договору між Україною та російською федерацією про українсько-російський державний кордон від 28 січня 2003 року (ратифікований російською федерацією 22 квітня 2004 року), територія Автономної Республіки Крим, м. Севастополя, Донецької і Луганської областей відноситься до території України.

Статтями 1-2 Конституції України визначено, що Україна є суверенною і незалежною, демократичною, соціальною, правовою державою. Суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканною.

Згідно зі статтею 5 Конституції України, носієм суверенітету та єдиним джерелом влади в Україні є народ. Народ здійснює владу безпосередньо і через органи державної влади та органи місцевого самоврядування.

Право визначати і змінювати конституційний лад в Україні належить виключно народові і не може бути узурповане державою, її органами або посадовими особами.

Відповідно до статті 68 Конституції України кожен, в тому числі і Гайдуковська І.С., зобов'язаний неухильно додержуватися Конституції України та законів України, не посягати на права і свободи, честь і гідність інших людей.

Статтею 73 Конституції України визначено, що виключно всеукраїнським референдумом вирішуються питання про зміну території України.

Відповідно до статей 132–134 Конституції України територіальний устрій України ґрунтується на засадах єдності та цілісності державної території. До складу України входять: Автономна Республіка Крим, Вінницька, Волинська, Дніпропетровська, Донецька, Житомирська, Закарпатська, Запорізька, Івано-Франківська, Київська, Кіровоградська, Луганська, Львівська, Миколаївська, Одеська, Полтавська, Рівненська, Сумська, Тернопільська, Харківська, Херсонська, Хмельницька, Черкаська, Чернівецька, Чернігівська області, міста Київ та Севастополь. Місто Севастополь має спеціальний статус, Автономна Республіка Крим (далі – АР Крим) є невід'ємною складовою частиною України і в межах повноважень, визначених Конституцією України, вирішує питання, віднесені до її відання.

Таким чином, із зазначенням міжнародних нормативно-правових актів, а також актів національного законодавства, яке визначає основні засади державної політики, спрямованої на захист національних інтересів і гарантування в Україні безпеки особи, суспільства і держави від зовнішніх і внутрішніх загроз в усіх сферах життєдіяльності, впливає що дії РФ на шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканості, обороноздатності, державній економічній та інформаційній безпеці України створюють реальні загрози національній безпеці та є проведення підривної діяльності проти України. Її результатом стала анексія Криму, окупація території Донецької та луганської областей, масштабні руйнування провідних промислових бюджетоутворюючих підприємств на сході держави, що призвело до загострення суспільно-політичної обстановки в Україні, падіння економіки держави та інших вкрай негативних для України наслідків.

Наведені вище факти розв'язання та ведення російською федерацією агресивної війни проти України, здійснення підривної діяльності, в тому числі і шляхом вторгнення підрозділів ЗС РФ на територію півострова Крим, захоплення державних установою організацій та військових частин із 27.02.2014 широко висвітлювались більшістю засобів масової інформації та іноземних держав, у зв'язку з чим були достовірно відомі Гайдуковській І.С.

Продовжуючи реалізацію злочинного плану, з метою створення приводів для ескалації конфлікту і спроби виправдання своєї агресії перед громадянами російської федерації та світовою спільнотою, 21 лютого 2022 року російською

федерацією визнано «Донецьку народну республіку» та «Луганську народну республіку» незалежними державами.

22 лютого 2022 року президент російської федерації, реалізуючи злочинний план, направив до ради федерації звернення про використання зс рф за межами рф, яке було задоволено.

24 лютого 2022 року о 05 годині президент російської федерації оголосив про рішення розпочати військову операцію в Україні.

Того ж дня, близько 05 год 10 хв збройними силами російської федерації, що діяли за наказом керівництва російської федерації та збройних сил російської федерації, здійснено запуск крилатих та балістичних ракет по аеродромах, військових штабах, складах, підрозділах Збройних Сил України та інших військових формувань. Після чого, тоді ж, війська російської федерації вдерлися сухопутним шляхом на територію суверенної держави України.

У зв'язку з чим, Указом Президента України «Про введення воєнного стану в Україні» від 24.02.22 № 64/2022 в Україні введено воєнний стан з 05 год 30 хв 24 лютого 2022 року строком на 30 діб.

Законом про затвердження Указу Президента України «Про продовження строку дії воєнного стану в Україні» № 2119-ІХ продовжено строк дії воєнного часу в Україні з 05 години 30 хвилин 26 березня 2022 року строком на 30 діб.

Законом про затвердження Указу Президента України «Про продовження строку дії воєнного стану в Україні» № 2212-ІХ продовжено строк дії воєнного часу в Україні з 05 години 30 хвилин 25 квітня 2022 року строком на 30 діб.

Законом про затвердження Указу Президента України «Про продовження строку дії воєнного стану в Україні» № 2263-ІХ, продовжено строк дії воєнного стану в Україні з 05 години 30 хвилин 17 травня 2022 року строком на 90 діб.

Законом про затвердження Указу Президента України «Про продовження строку дії воєнного стану в Україні» № 2500-ІХ, продовжено строк дії воєнного стану в Україні з 05 години 30 хвилин 23 серпня 2022 року строком на 90 діб.

Законом про затвердження Указу Президента України «Про продовження строку дії воєнного стану в Україні» № 2738-ІХ, продовжено строк дії воєнного стану в Україні з 05 години 30 хвилин 21 листопада 2022 року строком на 90 діб.

Законом про затвердження Указу Президента України «Про продовження строку дії воєнного стану в Україні» № 2915-ІХ, продовжено строк дії воєнного стану в Україні з 05 години 30 хвилин 19 лютого 2023 року строком на 90 діб.

Законом про затвердження Указу Президента України «Про продовження строку дії воєнного стану в Україні» № 3057-ІХ, продовжено строк дії воєнного стану в Україні з 05 години 30 хвилин 20 травня 2023 року строком на 90 діб.

Законом про затвердження Указу Президента України «Про продовження строку дії воєнного стану в Україні» № 3275-ІХ, продовжено строк дії воєнного стану в Україні з 05 години 30 хвилин 18 серпня 2023 року строком на 90 діб.

Відповідно до п. 7 ч. 1 ст. 1-1 Закону «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України», тимчасово окупована територія – це частини території України, в межах яких збройні формування російської федерації та окупаційна адміністрація російської федерації встановили та здійснюють фактичний контроль або в межах яких

збройні формування російської федерації встановили та здійснюють загальний контроль з метою встановлення окупаційної адміністрації російської федерації.

Згідно ст. 42 IV Конвенції про закони і звичаї війни на суходолі та додаток до неї: положення про закони і звичаї війни на суходолі (1907 року) територія визнається окупованою, якщо вона фактично перебуває під владою армії супротивника.

Згідно зі ст. 3 Резолюції Генеральної Асамблеї ООН від 14.12.1974 № 3314 агресія – це, зокрема, будь-яка військова окупація, який би тимчасовий характер вона не мала, яка є результатом вторгнення або нападу збройних сил держави на територію іншої держави, або будь-яка анексія із застосуванням сили території іншої держави або частини її.

Відповідно до ст. 42 IV Женевської Конвенції про закони і звичаї війни на суходолі та додатку до неї: Положення про закони і звичаї війни на суходолі 1907 року територія визнається окупованою, якщо вона фактично перебуває під владою армії супротивника. Окупація поширюється лише на ту територію, де така влада встановлена і здатна виконувати свої функції.

Відповідно до преамбули Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правових режим на тимчасово окупованій території України» та Резолюції Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй № A/RES/ES-11/1 від 2 березня 2022 року «Агресія проти України» російська федерація чинить злочин агресії проти України та здійснює тимчасову окупацію частини її території за допомогою збройних формувань Російської Федерації, що складаються з регулярних з'єднань і підрозділів, підпорядкованих Міністерству оборони Російської Федерації, підрозділів та спеціальних формувань, підпорядкованих іншим силовим відомствам Російської Федерації, їхніх радників, інструкторів та іррегулярних незаконних збройних формувань, озброєних банд та груп найманців, створених, підпорядкованих, керованих та фінансованих Російською Федерацією, а також за допомогою окупаційної адміністрації Російської Федерації, яку складають її державні органи і структури, функціонально відповідальні за управління тимчасово окупованими територіями України, та підконтрольні Російській Федерації самопроголошені органи, які узурпували виконання владних функцій на тимчасово окупованих територіях України.

Положення ч. 1 ст. 1 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правових режим на тимчасово окупованій території України» Закону України від 15.04.2014 № 1207-VII (в редакції від 31.03.2023) зазначають, що тимчасово окупована Російською Федерацією територія України (далі - тимчасово окупована територія) є невід'ємною частиною території України, на яку поширюється дія Конституції та законів України, а також міжнародних договорів, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

Згідно із п.п. 6, 7 ч. 1 ст. 1-1 вищевказаного Закону окупаційна адміністрація Російської Федерації - сукупність державних органів і структур Російської Федерації, функціонально відповідальних за управління тимчасово окупованими територіями та підконтрольних Російській Федерації самопроголошених органів, які узурпували виконання владних повноважень на тимчасово

окупованих територіях та які виконували чи виконують властиві органам державної влади чи органам місцевого самоврядування функції на тимчасово окупованій території України, в тому числі органи, організації, підприємства та установи, включаючи правоохоронні та судові органи, нотаріусів та суб'єктів адміністративних послуг.

Згідно з наказом Міністерства оборони України від 23.03.2017 № 164 «Про затвердження Інструкції про порядок виконання норм міжнародного гуманітарного права у Збройних Силах України» воєнна окупація – це тимчасове зайняття збройними силами сторони, що воює, у збройному конфлікті міжнародного характеру частини або всієї території супротивника на період ведення воєнних дій. Воєнна окупація не тягне за собою позбавлення суверенітету окупованої території. Відповідно до положень Гаазьких конвенцій 1907 і 1954 років та Четвертої Женевської конвенції 1949 року держава-окупант повинна вжити всіх заходів для відновлення і забезпечення суспільного порядку й безпеки населення окупованої території, сприяти задоволенню його першочергових потреб, дотриманню прав і основоположних свобод, забезпечувати захист культурних цінностей, у тому числі шляхом організації на окупованій території військових адміністрацій.

Відповідно до Женевської конвенції від 12.08.1949 про захист цивільного населення під час війни до обов'язків держави, яка окупує територію, належить забезпечення цивільного населення продовольством, санітарними матеріалами, доступом до санітарних і лікарняних установ, справедливого правосуддя тощо. Тобто впровадження медійної системи держави-окупанта не є заходом, який держава-окупант зобов'язана вживати для забезпечення прав цивільного населення, в розумінні положень Гаазьких конвенцій 1907 і 1954 років та Четвертої Женевської конвенції 1949 року.

Як зазначалося вище, згідно зі ст. 42 IV Женевської Конвенції 1907 року окупація поширюється лише на ту територію, де така влада встановлена і здатна виконувати свої функції. Тобто, поняття «воєнна окупація» не обмежується лише захопленням території збройними силами, а охоплює і встановлення фактичного контролю над цивільним населенням, тобто здатністю державою-окупантом реалізовувати свій вплив на суспільні відносини.

Женевська Конвенція про захист цивільного населення під час війни 1949 року неодноразово згадує про адміністрації і адміністративні органи як представника держави-окупанта (ст. 35, 43, 55). Жодних заборон щодо участі цивільних осіб в роботі таких адміністрації і адміністративних органів міжнародні нормативні акти не містять. Разом з тим, очевидним є те, що військові не можуть повною мірою забезпечити роботу таких адміністрацій, хоча і можуть входити до складу або навіть очолювати їх.

Внаслідок розв'язання і ведення агресивної війни, починаючи з 24.02.2022 збройними формуваннями російської федерації тимчасово окупована частина Запорізької області, в тому числі м. Приморськ.

Поряд з цим, 16.03.2022, у встановленому законодавством України порядку, набрав чинності Закон України № 2108-IX «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо встановлення кримінальної

відповідальності за колабораційну діяльність», відповідно до якого внесено зміни до Кримінального кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 25-26, ст. 131), а саме його положення доповнено статтею 111-1 «Колабораційна діяльність».

Як зазначено в пояснювальній записці до Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів (щодо встановлення кримінальної відповідальності за колабораційну діяльність)» передбачено, що колабораціонізм як явище підриває національну безпеку України та становить безпосередню загрозу державному суверенітету, територіальній цілісності, конституційного ладу та іншим національним інтересам України, тому повинен нести за собою відповідальність, встановлену законом. Крім того, постконфліктне врегулювання неможливе без відновлення справедливості та обмеження ряду прав осіб, причетних до колабораціонізму, що можливо вирішити виключно законом.

Стороною обвинувачення встановлено, що з 24 лютого 2022 року шляхом застосування збройних сил російської федерації розпочато окупацію частини території України, серед яких і частина території Запорізької області, в тому числі м. Приморськ, встановлено повний контроль над захопленою територією шляхом використання сили та вогнепальної зброї на в'їздах та виїздах з території вказаного населеного пункту, а також введено спеціального режиму переміщення місцевого населення окупованою територією.

Відповідно до Наказу Міністерства з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій України від 22.12.2022 № 309 «Про затвердження Переліку територій, на яких ведуться (велися) бойові дії або тимчасово окупованих Російською Федерацією» м. Приморськ Приморської міської територіальної громади тимчасово окуповане російською федерацією з 26.02.2022 по теперішній час.

У березні-квітні 2022 року, більш точну дату досудовим розслідуванням не встановлено, після фактичної окупації збройними силами держави-агресора частини Запорізької області, представниками державних органів та спецслужб російської федерації розпочато процес створення вертикалі незаконних органів влади на тимчасово окупованій російською федерацією територіях.

26.04.2022 призначено військового коменданта Запорізької області Баліцького Євгенія Віталійовича, досудове розслідування стосовно якого здійснюється в іншому кримінальному провадженні.

18.07.2022 голові Приморської міської ради, його заступникам, керівникам комунальних підприємств м. Приморськ, департаментів, управлінь Приморського виконавчого комітету, старостам округів, головам районних рад повідомлено, що так звані «Главой военно-гражданской администрации Запорожской области» та представником російської федерації в Запорізькій області призначено Кольцова Антона Вікторовича, досудове розслідування стосовно якого здійснюється в іншому кримінальному провадженні, на території окупованої частини Запорізької області створено правоохоронні та судові органи, які діють відповідно до законодавства російської федерації, здійснюється перереєстрація комунальних підприємств, установ, медичної, освітньої та

соціальної галузей, суб'єктів господарської діяльності у податковій та реєстраційних системах російської федерації.

Для здійснення керівництва тимчасово окупованими територіями Запорізької області створено та 07.11.2022 в Єдиному державному реєстрі юридичних осіб російської федерації зареєстровано т.зв. «Военно-гражданскую администрацию Запорожской области».

Указом так званого «Главы военно-гражданской администрации Запорожской области» Баліцьким Є.В., досудове розслідування стосовно якого здійснюється в іншому кримінальному провадженні, «О назначении референдума Запорожской области о выходе из состава Украины и о вхождении в состав Российской Федерации» від 20.09.2022 передбачено комплекс заходів з юридичного оформлення відповідно до вимог російського законодавства, процедури переходу Запорізької області до складу російської федерації.

Після чого, посилаючись на результати псевдореферендуму, на виконання злочинного задуму військово-політичного керівництва російської федерації, указом президента російської федерації від 29.09.2022 № 685 «О признании Запорожской области» визнано «законість» проведеного референдуму.

В подальшому парламентом російської федерації прийнято федеральний закон від 04.10.2022 № 7-ФКЗ «О принятии в Российскую Федерацию Запорожской области и образовании в составе Российской Федерации нового субъекта - Запорожской области».

Встановивши контроль на захоплених територіях м. Приморськ та Запорізької області та усіма організаціями, підприємствами, установами регіону, представниками російської федерації, із залученням різних посадових осіб збройних сил та правоохоронних органів російської федерації, а також громадян України, які перейшли на бік ворога, створили ряд незаконних органів влади, з метою впровадження політичної, економічної, соціальної, культурної, інформаційної та інших сфер, а також проведення так званого «референдуму» для прийняття до складу російської федерації та подальшого налагодження життєдіяльності регіону за стандартами російської федерації.

03.10.2022 державна дума рф ратифікувала, так званий «договір» про «приєднання» до рф тимчасово окупованих територій України, в тому числі і частини Запорізької області разом із м. Приморськ. 04.10.2022 рада рф ратифікувала так звані «договори» про входження так званої «Донецької народної республіки» та «Луганської народної республіки», Запорізької та Херсонської областей до складу рф.

Як зазначено у постанові Верховної Ради України від 06.10.2022 № 2632-ІХ «Про Заяву Верховної Ради України у зв'язку із злочинними рішеннями керівництва російської федерації щодо спроби анексії тимчасово окупованих територій Донецької, Луганської, Запорізької та Херсонської областей України» у зв'язку з цим Верховна Рада України заявляє про злочинний умисел і юридичну нікчемність як псевдореферендумів, так і підписаних президентом російської федерації путіним в.в. псевдоугод і наголошує, що влаштований російським керівництвом спектакль у кремлі жодним чином не змінює правового статусу тимчасово окупованих територій як складових

суверенної території України та не матиме жодних правових наслідків для адміністративно-територіального устрою і міжнародно визнаних кордонів нашої держави.

03.03.2023 т.зв. губернаторам Запорізької області Баліцьким Є.В. підписано указ №21-у «Об административно-территориальном устройстве Запорожской области», відповідно до якого утворено наступні райони на тимчасово-окупованій території Запорізької області: Акимовський, Бердянський, Васильєвський, Веселовський, Кам'янсько-Дніпровський, Куйбишевський, Мелітопольський, Пологівський, Приазовський, Приморський, Токмакський та Чернігівський райони.

Незважаючи на конституційне зобов'язання дотримуватись Конституції та чинного законодавства України, у громадянки України Гайдуковської Ірини Сергіївни, невдоволеної соціально-економічним, політичним становищем в Україні та діями керівників центральних органів державної влади, яка має явну неповагу до Президента України, Верховної Ради України та Уряду України, у невстановленому досудовим слідством місці, в період не пізніше березня 2023 року, більш точний час досудовим розслідуванням не встановлено, виник злочинний умисел, направлений на вчинення умисних дій, спрямованих на зайняття посади, пов'язаної з виконанням організаційно-розпорядчих та адміністративно-господарських функцій в окупаційній адміністрації держави-агресора на території тимчасово окупованого м. Приморськ Запорізької області.

Так, за підтримки збройних формувань держави-агресора, так званого військового коменданта Запорізької області громадянина України Баліцького Є.В., досудове розслідування стосовно якого здійснюється в іншому кримінальному провадженні, а також іншими невстановленими на теперішній час досудовим розслідуванням особами, Гайдуковська І.С. в період з березня 2023 року, більш точний час досудовим розслідуванням не встановлено, перебуваючи у тимчасово окупованому м. Приморськ Запорізької області, більш точне місце досудовим розслідуванням не встановлено, діючи добровільно та умисно, усвідомлюючи факт окупації окремих районів, міст, селищ та сіл Луганської, Донецької, Харківської, Запорізької та Херсонської областей та створення на них незаконних органів управління, основним завданням яких є насильницька зміна меж території та державного кордону України в порушення порядку, встановленого Конституцією України, захоплення державної влади, а також повалення конституційного ладу, достовірно усвідомлюючи та передбачаючи невідворотне настання суспільно небезпечних наслідків та бажаючи їх настання, діючи свідомо та ініціативно, в порушення діючих норм законодавства України, а також міжнародних договорів, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, абсолютно нехтуючи своїм конституційним обов'язком неухильно додержуватися Конституції України та законів України, не посягати на права і свободи, честь і гідність інших людей, будучи позитивно налаштованою до дій держави-агресора, бажаючи реалізувати свої амбіції шляхом зайняття посади, пов'язаної з виконанням організаційно-розпорядчих та адміністративно-господарських функцій, з метою реалізації та підтримки рішень та дій держави-агресора, спрямованих на створення

позитивного іміджу окупаційної влади, погодилась на пропозицію невстановлених на теперішній час досудовим розслідуванням осіб та обійняла посаду т.зв. начальника відділу житлово-комунального господарства військово-цивільної адміністрації Приморського району Запорізької області, яка пов'язана з виконанням ним владних, організаційно-розпорядчих та адміністративно-господарських функцій, у незаконному органі влади - окупаційній адміністрації держави-агресора, створеному на тимчасово окупованій території Запорізької області, завданням якої є захоплення державної влади у регіоні, а також насильницька зміна меж території та державного кордону України в порушення порядку, встановленого Конституцією України.

Водночас, відповідно до положень ч. ч. 1, 2 ст. 11 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» виконавчими органами сільських, селищних, міських, районних у містах (у разі їх створення) рад є їх виконавчі комітети, відділи, управління та інші створювані радами виконавчі органи. Виконавчі органи сільських, селищних, міських, районних у містах рад є підконтрольними і підзвітними відповідним радам, а з питань здійснення делегованих їм повноважень органів виконавчої влади - також підконтрольними відповідним органам виконавчої влади.

Органом виконавчої влади у сфері забезпечення реалізації державної політики у сфері житлово-комунального господарства є відділ містобудування, архітектури та житлово-комунального господарства приморської районної державної адміністрації Запорізької області, який розташований за адресою: Запорізька область, Приморський район, місто Приморськ, вул. Пролетарська, буд. 110.

Згідно із положенням про відділ містобудування, архітектури та житлово-комунального господарства приморської районної державної адміністрації Запорізької області від 06.04.2017 № 205 відділ містобудування, архітектури та житлово-комунального господарства районної державної адміністрації (далі - відділ) є структурним підрозділом Запорізької районної державної адміністрації, підзвітним і підконтрольним голові цієї адміністрації, управлінню містобудування та архітектури обласної державної адміністрації, департаменту житлово-комунального господарства та будівництва обласної державної адміністрації.

Відділ у своїй діяльності керується Конституцією України, законами України, актами Президента України, Кабінету Міністрів України, наказами Мінрегіонбуду, розпорядженнями голів обласної та районної державних адміністрацій, наказами начальників управління містобудування та архітектури обласної державної адміністрації, департаменту житлово-комунального господарства та будівництва обласної державної адміністрації, а також цим положенням.

У період з 24.02.2022 по теперішній час відділ містобудування, архітектури та житлово-комунального господарства приморської районної державної адміністрації Запорізької області продовжував і продовжує працювати у м. Приморськ в умовах окупації та ведення бойових дій російської федерації на території України.

Однак після військової окупації м. Приморськ Запорізької області представники збройних формувань держави-агресора російської федерації для розповсюдження злочинного впливу та забезпечення окупаційної політики російської федерації, узурпування всіх владних повноважень на тимчасово окупованій території шляхом збройного захоплення адміністративних будівель органів державної влади та місцевого самоврядування, встановлення інституту військових комендатур, запровадження тотального контролю та жорсткого управління у всіх сферах життєдіяльності громади міста, утверджуючи окупаційну політику, всупереч порядку встановленого Конституцією України, Законами України «Про місцеві державні адміністрації», «Про місцеве самоврядування в Україні» та іншим діючим нормативно-правовим актам, з метою реалізації державної політики у сфері управління суб'єктами господарської діяльності утворили т.зв. військово-цивільну адміністрації Приморського району Запорізької області (ОГРН 1239000006410), структурним підрозділом якої став т.зв. відділ житлово-комунального господарства військово-цивільної адміністрації Приморського району Запорізької області на чолі з Гайдуковською І.С.

Реалізуючи свій злочинний умисел до кінця, Гайдуковська І.С., у період не пізніше березня 2023 року, перебуваючи у м. Приморськ Запорізької області, добровільно обійнявши посаду т.зв. начальника відділу житлово-комунального господарства військово-цивільної адміністрації Приморського району Запорізької області, у незаконно створеному на тимчасово окупованій території органі влади, повинен був здійснювати організаційно-розпорядчі та адміністративно-господарські функції, визначені псевдоположенням «Про відділ житлово-комунального господарства (далі за текстом - ЖКГ) військово-цивільної адміністрації Приморського району Запорізької області», зокрема:

- виконувати завдання, повноваження, функції, покладені на відділ відповідно до Положення про відділ житлово-комунального господарства військово-цивільної адміністрації Приморського району;
- звітувати перед вищим керівником за наслідками власної службової діяльності;
- точно і вчасно виконувати вказівки та доручення вищого керівника, а в його відсутності - особи, яка його заміщає;
- керувати та організовувати роботу відділу з питань ЖКГ;
- розглядати заяви, скарги та листи громадян Приморського району з питань ЖКГ;
- готувати постанови та розпорядження та іншу нормативну документацію;
- погоджувати документацію щодо розміщення та відведення земельних ділянок для будівництва об'єктів індивідуального, громадського значення;
- узгоджувати документацію щодо питань ЖКГ;
- здійснювати контроль за використанням земельних ділянок, виділених під індивідуальне житлове будівництво, об'єктів торгівлі;
- розробляти та організовувати заходи щодо підготовки житлового фонду та соціальної сфери до роботи в зимових умовах;

- розробляти та організовувати заходи первинних заходів пожежної безпеки;
- складати щорічні звіти щодо роботи підприємств ЖКГ;
- керувати та організовувати роботу адміністративної комісії;
- здійснювати керівництво пунктом тимчасового розміщення громадян у разі виникнення надзвичайних ситуацій природного чи техногенного характеру;
- брати участь у роботі міжвідомчої комісії з обстеження житлових умов;
- здійснювати контроль за станом доріг Приморського району;
- брати участь у роботі комісії з розміщення продуктивних сил та комісії з регулювання ринку транспортних послуг;
- виконувати доручення голови військово-цивільної адміністрації Приморського району;
- організовувати ведення реєстру власності Приморського району;
- організовувати консультації громадян з питань іпотечного кредиту;
- повідомляти представника наймача (роботодавця), органи прокуратури або інші державні органи про всі випадки звернення до нього будь-яких осіб з метою схилення його до скоєння корупційних правопорушень відповідно до федерального закону від 25.12.2008 року № 273-ФЗ «Про протидію корупції»;
- належним чином виконувати обов'язки муніципального службовця, встановлені відповідно до федерального та крайового законодавства, дотримуватися встановлених федеральними законами заборон і обмежень, пов'язаних з проходженням муніципальної служби;
- берегти та раціонально використовувати муніципальне майно, надане для виконання посадових обов'язків.

Окрім того Гайдуковська І.С., будучи т.зв. начальником відділу житлово-комунального господарства військово-цивільної адміністрації Приморського району Запорізької області, входила в склад комісії по обстеженню безгосподарних нерухомих речей та забезпечила перехід нерухомого майна, яке належало на праві приватної власності громадянам України, які проживали на території Приморського району, та перебувало у комунальній власності Приморської територіальної громади, у власність окупаційної т.зв. військово-цивільної адміністрації Приморського району Запорізької області.

Таким чином, громадянка України Гайдуковська Ірина Сергіївна підозрюється у добровільному зайнятті громадянином України посади, пов'язаної з виконанням організаційно-розпорядчих та адміністративно-господарських функцій у незаконних органах влади, створених на тимчасово окупованій території, у тому числі в окупаційній адміністрації держави-агресора, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 5 ст. 111-1 КК України.

Окрім того, громадянка України Гайдуковська І.С., перебуваючи на території тимчасово окупованого м. Приморськ Запорізької області, більш точне місцезнаходження останньої досудовим розслідуванням не встановлено, в період лютого 2022 року, більш точний час досудовим розслідуванням не встановлений,

усвідомлюючи факт наявності збройної агресії російської федерації проти України, проведення у зв'язку з цим з боку рф підривної діяльності проти України, з метою завдання шкоди суверенітету, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній інформаційній безпеці України, а також розуміючи суспільну небезпеку своїх дій для цивільного населення, військових формувань та правоохоронних органів України, будучи позитивно налаштованою до дій держави-агресора та окупаційної влади на території м. Приморськ Запорізької області, діючи умисно, з особистих міркувань, а також з мотивів непогодження з політикою представників державної влади України, підтримуючи ідеї проросійської спрямованості, у т.ч. щодо подальшого розвитку України, виходячи з геополітичних інтересів російської федерації, які передбачають перебування України у сфері її впливу, достеменно розуміючи, що її категоричні висловлювання, доступні необмеженій кількості осіб та можуть вплинути на формування негативної масової думки щодо України, вчинила умисні дії із використанням засобів масової інформації, спрямовані на заперечення збройної агресії рф на території України та глорифікацію представників збройних сил рф з метою формування серед користувачів всесвітньої мережі Інтернет позитивної думки про представників зс рф, збройних формувань держави-агресора, які беруть участь в агресивній війні проти України.

Під час досудового розслідування встановлено, що в період лютого 2022 року більш точний час досудовим розслідуванням не встановлений, на російській медіа-платформі «Russkie.org Россия и Соотечественники» розміщено інтерв'ю за участі Гайдуковської І.С. «23 февраля в Запорожской области» за посиланням <https://russkie.org/video/23-fevralya-v-zaporozhskoy-oblasti/>. Так, у фрагменті вищевказаного відеоролику зафіксовано промову Гайдуковської І.С. на фоні російського прапора до невизначеного кола осіб, а саме: «Я хочу в сьогоднішній день поздравить всех мужчин с настоящим праздником, который на эту землю снова пришел. Настоящий день мужчин. Также хочется поздравить, в первую, очередь всех солдат русских, которые защищают нас сейчас и делают великое дело, и пусть весь мир боится, а все, кто с нами – пусть глядя на русского солдата поддерживает россию». Під час вказаної промови Гайдуковська транслює імперативність, спонукання до підтримки держави-агресора за прикладом, як це здійснюють представники збройних формувань рф. Окрім того вищевказаний фрагмент інтерв'ю містить заперечення збройної агресії російської федерації, що реалізується через констатацію мети перебування збройних формувань – «русских солдат» - держави-агресора на території України, яка заявлена як захисна та оборонна. Окрім того, у вказаній промові Гайдуковська І.С. через вживання сполучення лексем «великое дело» та «защищают» з позитивною конотацією надає позитивну оцінку діям держави-агресора, висловлює симпатію та солідарність окупаційній владі.

Вищевказаний відеозапис із промовою Гайдуковської І.С. опубліковано у всесвітній мережі Інтернет, де вказаний відеозапис на станом на 07.11.2023 вільно та безоплатно переглянули 565 осіб.

Таким чином, громадянка України Гайдуковська І.С. підозрюється у запереченні збройної агресії російської федерації проти України, глорифікації осіб, які здійснювали збройну агресію російської федерації проти України, представників збройних формувань російської федерації з використанням засобів масової інформації, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 3 ст. 436-2 КК України.

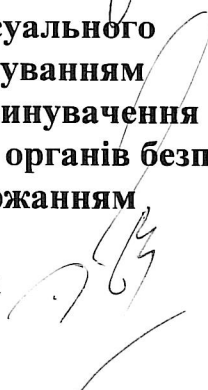
Слідчий 4 відділу 1 управління
досудового розслідування
Головного слідчого управління
Служби безпеки України
старший лейтенант юстиції

Галина МАЛИШЕВА

«П О Г О Д Ж Е Н О»

Прокурор третього відділу
управління організації і процесуального
керівництва досудовим розслідуванням
та підтримання публічного обвинувачення
у кримінальних провадженнях органів безпеки
Департаменту нагляду за додержанням
законів органами безпеки
Офісу Генерального прокурора

Дмитро ГОРОЖАНКІН

«___» листопада 2023 року

Підозрюваному роз'яснено, що він, відповідно ст. 42 КПК України, має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють, обвинувачують;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, передбачені цим Кодексом, а також отримати їх роз'яснення;
- 3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту - мати такі побачення без обмеження їх кількості й тривалості; на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних дій; на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених цим Кодексом та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів на її оплату;
- 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього, обвинувачення або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
- 5) давати пояснення, показання з приводу підозри, обвинувачення чи в будь-який момент відмовитися їх давати;
- 6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;
- 7) у разі затримання або застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою - на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування згідно з положеннями статті 213 цього Кодексу;
- 8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;
- 9) брати участь у проведенні процесуальних дій;

10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;

11) застосовувати з додержанням вимог цього Кодексу технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосовування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься (постановляється) вмотивована постанова (ухвала);

12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування в порядку, передбаченому статтею 221 цього Кодексу, та вимагати відкриття матеріалів згідно зі статтею 290 цього Кодексу;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді в порядку, передбаченому цим Кодексом;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердилися;

18) користуватися рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

зобов'язаний:

1) прибути за викликом до слідчого, прокурора, слідчого судді, суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк - заздалегідь повідомити про це зазначених осіб;

2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;

3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду.

Про підозру мені повідомлено, повідомлення про підозру і пам'ятка про процесуальні права та обов'язки вручені, права підозрюваного оголошені та роз'яснені «__» _____ 2023 року в «__» годин «__» хвилин.

Підозрюваний:

_____ (підпис підозрюваного)

_____ (прізвище та ініціали)

Захисник:

_____ (підпис)

_____ (прізвище та ініціали)

Повідомлення про підозру вручив:

Слідчий 4 відділу

1 управління досудового розслідування

Головного слідчого управління

Служби безпеки України

старший лейтенант юстиції

Галина МАЛИШЕВА